

Andrzej Krzyszowski, Wiktor Kudra, Joanna Bresińska, Grażyna Tkaczyk, Artur Sobucki, Tomasz Skorupka

---

Mściszewo, st. 22, gm. Murowana
Goślina, woj. poznańskie, AZP
49-28/12

Informator Archeologiczny : badania 27, 38-39

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

skich. W calcu, na głębokości 50 cm odkryto pozostałości budynku słupowego opartego na 6 słupach. Ceramika z dołów posłupowych datuje go na późny okres wpływów rzymskich kultury luboszyckiej, tj. fazę C₂.

Wykop VII o powierzchni 0,5 ara ujawnił bardzo duże palenisko o wymiarach 330 x 120 cm, które pochodzi również z późnego okresu wpływów rzymskich i związane jest z kulturą luboszycką. Obiekt ten mógł służyć przypuszczalnie do wypału ceramiki.

Modrzyca, st. 8
gm. Otyń, woj. zielonogórskie
AZP 64-16/8

Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadzili mgr mgr Jarosław i Małgorzata Lewczuk. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa: epoka kamienia, epoka brązu/okres halsztacki, okres lateński C₁/C₂-D₁, późny okres wpływów rzymskich, późne średniowiecze — okres nowożytny.

Stanowisko położone jest na zachodnim brzegu Czarnej Strużki, około 400 m na północ od badanego w tym sezonie st. nr 2, na płaskim, odłogowanym od kilku lat terenie.

Prace miały charakter ratowniczo-rozpoznawczy, ponieważ teren przeznaczony jest pod zabudowę domkami jednorodzinny. Założono 2 wykopy o łącznej powierzchni 1,5 ara — wykop I bezpośrednio nad ciekim, wykop II — 56 m na zachód od wykopu I. Nie natrafiono w nich na ślady jakichkolwiek obiektów. Warstwa kulturowa uległa zniszczeniu w trakcie orki sięgającej głębokości 30–35 cm. Poniżej uchwytnie są resztki warstwy kulturowej o miąższości zaledwie kilku cm, a w niej pojedyncze fragm. ceramiki, datowane na późny okres epoki brązu i wczesną epokę żelaza kultury łużyckiej. W sumie z obu wykopów zebrano około 500 fragm. ceramiki z epoki brązu, okresu halsztackiego, okresu lateńskiego, późnego okresu wpływów rzymskich, późnego średniowiecza i okresu nowożytnego oraz pojedyncze wióry i odlupki krzemienne.

Mściszewo, st. 22
gm. Murowana Goślina, woj. poznańskie
AZP 49-28/12

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Ośrodek Naukowo-Konserwatorski
Pracownia Archeologiczna w Poznaniu

Badania prowadził mgr Andrzej Krzyszowski (autor sprawozdania), przy współpracy dokumentalisty Wiktora Kudry i mgr mgr Joanny Bresińskiej, Grażyny Tkaczyk, Artura Sobuckiego i Tomasza Skorupki. Finansowane przez „Kruszgeo” Wielkopolskie Kopalnie, Sp. z o. o. w Poznaniu. Drugi sezon badań. Ślad osadniczy z okresu paleolitu schyłkowego, obozowisko z okresu mezolitu, osada kultury amfor kulistych, cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu, ślad osadniczy z okresu późnego średniowiecza (XV-XVI w.).

Kontynuowano prace wykopaliskowe rozpoczęte na tym stanowisku w sezonie 1992. Wykopaliska mające na celu całkowite odsłonięcie cmentarzyska kultury łużyckiej prowadzono w okresie trzech miesięcy, wyeksplorując powierzchnię 1550 m².

W takim samym podłożu calcowym, jakie zanotowano podczas poprzedniego sezonu badawczego, odsłonięto 325 obiektów nieruchomych (łącznie po dwóch sezonach — 423 obiekty). Pozostały materiał źródłowy stanowi: ok. 11 000 fragm. ceramiki naczyniowej, niespełna 500 przedmiotów krzemiennych, 5 przedmiotów z brązu, seria próbek dendrologicznych i materiał kostny.

Na podstawie wstępnej analizy wydzielono następujące jednostki kulturowe:

1. Ślad osadniczy z paleolitu schyłkowego i obozowisko z okresu mezolitu. Pierwszy z wymienionych horyzontów wyodrębniono na podstawie pojedynczego znaleziska liściaka świderskiego, który odkryto w jamie typu odpadkowego. Źródła mezolityczne reprezentuje zbiór kilkunastu przedmiotów krzemienych o cechach technicznych i morfologicznych charakterystycznych dla tego okresu, tj. rdzenie (w tym mikrolityczne) w technice wiórowej jednopiętowej, trapezy, drapacze tarnowiańskie?; na obecnym etapie opracowania materiałów trudno jest określić wielkość tego zbioru.
2. Osada kultury amfor kulistych reprezentowana przez większość odkrytych w sezonie 1993 obiektów, tzn. 188 o charakterze wyłącznie gospodarczym, które wstępnie można określić jako jamy o charakterze odpadkowym (141 obiektów), dołki posłupowe (45), piwniczkę i prawdopodobnie pojedyncze ognisko? Materiał ruchomy stanowi mocno rozdrobniona ceramika naczyniowa (ok. 100 sztuk), pochodząca w większości z zespołów zamkniętych, oraz większość spośród odkrytych 500. przedmiotów krzemienych.
3. Cmentarzysko ciałopalne kultury lużyckiej, które reprezentowane jest przez 125 obiektów grobowych (łącznie w ciągu dwóch sezonów odkryto ich ponad 160). Wśród nich zdecydowaną większość stanowią groby jamowe bezpopielnicowe (75 obiektów), w 48. przypadkach zanotowano groby jamowe popielnicowe, a w dwóch — groby jamowe bezpopielnicowe z konstrukcją kamienną. Odkryto też 3 dołki posłupowe, funkcjonalnie związane najprawdopodobniej z obiektami grobowymi. Materiał ruchomy stanowi zbiór ponad 10 000 fragm. ceramiki naczyniowej oraz zestaw kilkunastu całkowicie zachowanych naczyń (głównie przystawek), 5 przedmiotów z brązu, w tym 4 całkowicie zachowane groty do strzała i fragm. prawdopodobnie ostrza szpili, ponadto próbki dendrologiczne i przepalzone szczątki kostne. Wśród form ceramicznych wyróżniono analogiczny zestaw naczyń, jaki zanotowano w ubiegłorocznym sezonie wykopaliskowym, tj. misy na pustej nóżce, amfory z ornamentem guzowym, kubki doniczkowate, czerpaki, naczynia dwustożkowate, misy z kanelurowanymi brzegami. Na podstawie form ceramicznych i cech obrządku pogrzebowego można datować odkryte groby na IV-V okres epoki brązu wg systematyki Montelius-Kostrzewski. Wydaje się, że odkryto około 1/3 cmentarzyska.
4. Ślad osadniczy z okresu późnego średniowiecza, który reprezentowany jest przez zbiór kilkunastu fragm. ceramiki naczyniowej, odkryty w warstwie współczesnego humusu.

Do kategorii nieokreślonych kulturowo zakwalifikowano ponadto 8 obiektów nieruchomości.

Dokumentacja i materiały przechowywane są w Pracowni Archeologicznej PP Pracowni Konserwacji Zabytków w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

Namysłów, st. 27
gm. loco, woj. opolskie
AZP 81-35/90

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Oddział Wojewódzki w Opolu

Badania prowadzili mgr mgr Klemens Macewicz, Grzegorz Molenda i Krzysztof Spychała (autor sprawozdania). Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy Namysłów. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne ludności kultury lużyckiej datowane na schyłek epoki brązu i okres halszacki.

Badania ratownicze prowadzono na działce budowlanej nr 67. Objęły one obszar planowanego posadowienia budynków o łącznej powierzchni ok. 2,1 ara. Odkryto 51 obiektów, w tym 49 pochówków ciałopalnych i dwie jamy o nieokreślonej funkcji. Większość zalegała na głębokości od 35 do 50 cm, nieliczne od 80 do 90 cm. Znaczna część badanego obszaru pokryta była rozległym, zwartym brukiem kamiennym, pod którym zalegały poszczególne pochówki. Groby często obwarowane były kamieniami tworzącymi skrzynie z dodatkowym przykryciem kamiennym. We wnętrzach komór grobowych znajdowały się przepalone